

انگلیس از آرژانتین سبقت گرفت
فرانسه همچنان در اوج
چهار شگفت‌انگیز
جنگ روانی انگلیسی‌ها
پیش از نیمه‌نهایی علیه آلبی سلیسته

یامال و امباپه؛ نبرد غول‌های اروپا برای بلیت فینال

دوئل جهانی

FRANCE vs SPAIN
SEMIFINAL
22:30

سوت جام حذفی زودتر از لیگ برتر
به صدا در می‌آید

**فصل ۲۶ دوهفته
به تعویق می‌افتد؟**

← ۵

شاهرخی: درباره سرمربی تیم ملی
نباید یک نفر تصمیم بگیرد

**در فوتبال ما استعفا
بعد از ناکامی معنا ندارد**

← ۷

هایجک شبانه در انتقال طاهری
از پرسپولیس به نساجی

**پای استقلالی‌ها
در میان است؟!**

← ۵

اختلافات، نقطه قوت می‌شود

**جنگ توخل و بلینگام
به نفع انگلیس!**

← ۶

وقتی روایت بیرانوند از جام جهانی
جای واقعیت را می‌گیرد

هیاهو برای هیچ!

← ۲

سرمقاله

دفاع غیرعلمی

مجید سلطانی
خبرنگار

علیرضا بیرانوند در تلویزیون حرف‌هایی زد که می‌توان تا یک ماه درباره آن نوشت. مجری‌های برنامه‌ای که ادعای حقیقت‌جویی دارند، در برابر همه این جمله‌ها سکوت کرده بودند البته شگفت‌انگیز نبود.

علیرضا بیرانوند در بخشی از این برنامه گفت: «عملکرد قلعه‌نویی در جام جهانی به قدری مطلوب بود که اگر مربی دیگری این نتایج را به دست می‌آورد او را مورد تعریف و تمجید قرار می‌دادند، به اعتقاد من بابت این نتایج باید مجسمه او را بسازیم و در شهر نصب کنیم.» او در ادامه این جملات به استرس شدید سرمربی در جریان بازی با نیوزیلند و بلژیک اشاره کرد و گفت: «وقتی صورت سرمربی را دیدم با خودم گفتم من هیچ وقت مربی نمی‌شوم.»

جمله‌های دیگر را فعلاً فراموش می‌کنیم. فقط درباره همین یک جمله چند سؤال می‌پرسیم که می‌دانیم بی‌جواب می‌ماند: درباره استرس‌های سرمربی گفتید و اینکه تمام بازیکنان باتجربه به دنبال این بودند که به سرمربی آرامش بدهند.

این را برای مزاح گفتید یا بخش جدی گفت‌وگو شما بود؟ سرمربیگری حتی در رده‌های پایین باشگاهی هم در میان مشاغل اضطراب‌زاست. مگر می‌توان استرس‌های این شغل را نادیده گرفت؟ ... و مگر می‌توان گفت بازی‌های یک «تیم ملی» در «جام جهانی» در آرامش مطلق برگزار خواهد شد؟ این چه ادعایی است که بازیکنان اصلی تیم از یک سو برای بازی مقابل حریف نگران بودند و از سوی دیگر نگران استرس سرمربی؟

سرمربی با این میزان تجربه، آیا نمی‌داند سطح جام جهانی چیست که می‌گوید به یکباره سرمربی در جریان بازی یا آن اضطراب مواجه شده است؟ سرمربی ما طبق آنچه هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال تصویب کرده ۹۰ میلیارد تومان گرفته و قرار است همین مقدار هم بگیرد. آیا این میزان پول در این شرایط اقتصادی که مردم در معیشت‌شان مانده‌اند، پول کمی است؟ فردی که این میزان پول می‌گیرد باید در جریان بازی، آن‌گونه مات و مبهوت شود که کنترل بازی و تیم و شیوه بازی بازیکنان خودش و برنامه‌های تیم حریف از دستش خارج شود و بازیکنان به دنبال آب قند و قرص آرامبخش باشند؟ ادعایی که بیرانوند کرد، بی‌تربیت برای حمایت از سرمربی است و اگرچه چنین توجیه و دفاع بی‌منطقی از سرمربی، در هیچ نقطه‌ای از دنیای فوتبال پذیرفتنی نیست.

پشت پرده غیبت بازیکن دو رگه تیم ملی در جام جهانی فاش شد

شاهکار معکوس دنیس اکرت!

فوتبال ایران

سیاتل، کانون لرنزش‌های فوتبالی

شبکه لرنزه‌نگاری شمال غرب اقیانوس آرام، با استقرار هفت لرنزه‌سنج در اطراف ورزشگاه سیاتل، به بررسی دقیق واکنش‌های پرشور هواداران فوتبال به گل‌های ثبت‌شده در مسابقات جام جهانی پرداخته است. این لرنزه‌سنج‌ها قادرند میزان جابجایی و تکان خوردن سازه ورزشگاه را در لحظات اوج هیجان تماشاگران، از جمله پریدن، تشویق، دست‌زدن و فریادهای همزمان، ثبت و اندازه‌گیری کنند. در میان حدود ۲۰ گل به ثمر رسیده در ۶ مسابقه برگزارشده در سیاتل، دو لحظه کلیدی در دیدار ایران و مصر، در صدر فهرست پرلرزش‌ترین واکنش‌های هواداران قرار گرفته است. نخست، گل رامین رضاییان به مصر که شتابی معادل ۲۰ میلی‌متر بر مجذور ثانیه را به ثبت رساند، و دیگری، گل شجاع خلیل‌زاده که پس از بازیبنی ویدیویی‌مردود اعلام شد، اما واکنش اولیه و انفجاری هواداران ایرانی به آن، به رقم‌خیزه‌کننده ۳٫۳ میلی‌متر بر مجذور ثانیه رسید. روزنامه سیاتل تایمز در گزارش خود اشاره کرده است که گل‌هایی که بیشترین لرزش را تولید کردند، شامل گل الکس فرمن برای آمریکا که برابر استرالیا و گل شجاع خلیل‌زاده برای ایران مقابل مصر بود. این رسانه همچنین توضیح می‌دهد که پس از مردود شدن گل ایران، لرزش جدیدی از جایگاه هواداران مصری به ثبت رسید، که نشان‌دهنده اوج شادی مصری‌ها و به دنبال آن، موجی از رهایی و خوشحالی در میان آنها در عرض چند ثانیه بود.

زویی گراوس، پژوهشگر شبکه‌ک لرنزه‌نگاری، در تحلیل این داده‌ها بیان کرده است که الگوهای حرکت زمین، حتی محل استقرار هواداران کشورهای مختلف را نیز مشخص می‌کند. به گفته وی، در بازی ایران و مصر، دو لرنزه‌سنج نزدیک به جایگاه هواداران ایران، واکنش قوی‌تری به گل سوم مسابقه نشان دادند و پس از مردود شدن گل، لرنزه‌سنج نزدیک‌تر به بخش هواداران مصر، بیشترین جابجایی را ثبت کرد.

برنامه ویژه فدراسیون فوتبال برای تیم ملی در راه جام ملت‌های آسیا

فدراسیون فوتبال جمهوری اسلامی ایران از برنامه‌ریزی جامع و ویژه‌ای برای آماده‌سازی تیم ملی فوتبال کشور در فیفادی‌های پیش‌رو خبر داد. این برنامه‌ریزی، با هدف ارتقای آمادگی بازیکنان و افزایش شانس موفقیت در جام ملت‌های آسیا انجام شده است که شامل برگزاری دو اردوی تدارکاتی در مناطق شرق و غرب آسیا و همچنین انجام دیدارهای دوستانه با تیم‌هایی از هر دو منطقه خواهد بود.

بر اساس اعلام فدراسیون، تیم ملی فوتبال ایران در ماه‌های سپتامبر و نوامبر سال جاری میلادی، به ترتیب در شرق و غرب قاره آسیا اردو خواهد زد. این اقدام استراتژیک، با هدف آشنایی ملی‌پوشان با سبک‌های گوناگون فوتبال آسیایی و کسب تجربه در مواجهه با تیم‌های مختلف این قاره اتخاذ شده است.

یکی از نکات برجسته این برنامه، تمرکز بر برگزاری مسابقات تدارکاتی با تیم‌های قدرتمند شرق آسیا است. این تصمیم، با توجه به فرمت رقابت‌های جام ملت‌های آسیا که احتمال روبرویی ایران با تیم‌هایی نظیر کره جنوبی، ژاپن و سایر قدرت‌های شرق آسیا در مراحل حذفی را افزایش می‌دهد، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است. کادر فنی تیم ملی بر این باور است که کسب تجربه بازی مقابل این سبک از فوتبال پیش از آغاز رقابت‌های رسمی، می‌تواند آمادگی و فنی بازیکنان را به طور چشمگیری بهبود بخشد.

فدراسیون فوتبال ابزار آمیدواری کرده است که با اجرای کامل این برنامه منسجم و فراهمند آوردن بهترین شرایط ممکن برای تیم ملی، بازیکنان با آمادگی کامل و روحیه‌ای بالا راهی جام ملت‌های آسیا شوند.

نان محلی و هلال احمر؛ فصلی نو در زندگی جهانبخش

علیرضا جهانبخش، ستاره فوتبال ایران که پس از حضور در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر به کشور بازگشته، این روزها فصلی متفاوت را در زندگی خود تجربه می‌کند. جهانبخش با انتشار ویدیویی از خود در حال پخت نان محلی در زادگاهش، استان گیلان، توجه بسیاری را به خود جلب کرده است. این ویدیو که در روستای جیرنده داماش از توابع رودبار، زادگاه این بازیکن، ضبط شده، جهانبخش را در کنار تنور نانواپی سنتی نشان می‌دهد که مشغول تهیه نان محلی است؛ نانی که ظاهرآ از سوغاتی‌های معروف این خطه به شمار می‌رود. این اقدام جهانبخش، تصویری دلنشین و متفاوت از او را به دور از هیاهوی مستطیل سبزه به نمایش گذاشته است. جهانبخش در جام جهانی اخیر، چهارمین حضور خود در این تورنگاه بزرگ را تجربه کرد و با ورود به زمین در دقایق پایانی دیدار با مصر، به رکورد ۱۰ بازی در جام جهانی دست یافت. این بازیکن ملی‌پوش که قراردادش با باشگاه فاینورد هلند به پایان رسیده و در حال حاضر بازیکن ار محبوب می‌شود، در دوران استراحت خود به سر می‌برد و گمانه‌زنی‌ها درباره تیم آینده او ادامه دارد. علاوه بر این، جهانبخش در سفر اخیر خود به ایران، فعالیت‌های اجتماعی خود را نیز گسترش داده و حضور در جمعیت هلال احمر استان گیلان، به عضویت این نهاد بشردوستانه درآمده است. این اقدام نشان‌دهنده علاقه و تعهد او به مسئولیت‌های اجتماعی خارج از زمین فوتبال است. به نظر می‌رسد که جهانبخش در این دوران استراحت، به دنبال تجربیات جدید و منابعش در زندگی شخصی و اجتماعی خود است.

وقتی روایت بیرانوند از جام جهانی جای واقعیت را می‌گیرد

هیاهو برای هیچ!

گزارش یک

سیناحسینی

خبرنگار

فوتبال بازنگری اساسی صورت گیرد. بیرانوند در بخش دیگری از صحبت‌های خود به درک مشکلات اقتصادی مردم اشاره می‌کند و خود را بخشی از جامعه می‌داند. هرچند این جمله در ظاهر همدلانه است، اما در عمل نشانه‌ای از این همدلی دیده نمی‌شود. فاصله میان درآمد‌های کلان فوتبالبست‌ها و شرایط معیشتی مردم، با چند جمله قابل جبران نیست، مسأله، اصل درآمد نیست، بلکه نبود کنش واقعی در کنار این ادعاهاست. زمانی که هرچیزنشان‌دهنده‌نوعی فاصله‌گیری آگاهانه از واقعیت‌های فنی فوتبال ایران است، زمانی که دروازه‌بان تیم ملی، عملکردی مبتنی بر سه تساوی در مرحله گروهی جام جهانی ۲۸ تیمی را «بی‌نظیر» توصیف می‌کند و حتی از ساخت مجسمه برای سرمربی سخن می‌گوید، این پرسش جدی مطرح می‌شود که معیار این «بی‌نظیریودن» دقیقاً چیست و بر چه مبنایی چنین قضاوتی صورت می‌گیرد.

فوتبال حرفه‌ای، برخلاف روایت‌های احساسی، بر پایه داده، تحلیل و خروجی قابل اندازه‌گیری تعریف می‌شود. تیمی که نتوانسته از مرحله گروهی صعود کند، چگونه می‌تواند مدعی ثبت یکی از بهترین نتایج ممکن باشد؟ چنین ادبیاتی نه تحلیل فنی، بلکه نوعی بازنمایی اغراق‌آمیز از واقعیت است که در نهایت به تحریف افکارعمومی منجر می‌شود. اگر این سطح از عملکرد مستحق ستایش تلقی شود، باید در تعریف موفقیت در

بیرانوند سیو حساس خود در دقایق پایانی برابر بلژیک را، حتی بالاتر از مهار پالتی کریستیانو رونالدو، ارزشمند دانست و آن را به مردم ایران تقدیم کرد. این اقدام از منظر ارتباط با هواداران و قدردانی از حمایت آنان، قابل احترام است و نمی‌توان آن را نادیده گرفت.

از سوی دیگر، افشای موضوع مصدومیت دنیس اکرت نیز نکته‌ای قابل تأمل است. به گفته بیرانوند، این بازیکن در کمپ تیم ملی در تیخوانای مکزیک و در برخوردی با کارکنان دچار مصدومیت شده و به همین دلیل جام جهانی را از دست داده است. این اتفاق جدی را مطرح می‌کند؛ چرا پیش از یکی از حساس‌ترین بازی‌ها، یعنی دیدار مقابل نیوزیلند که می‌توانست صعود اقطعی کند، چنین ریسکی در مدیریت اردو پذیرفته شده است؟ این مسأله نشانه‌ای از ضعف در برنامه‌ریزی و مدیریت حرفه‌ای است. نتایج تیم ملی نیز مصداق این انتقادات است. تساوی مقابل نیوزیلند، تیمی با سطح فنی پایین‌تر، دستاورد قابل قبولی محسوب نمی‌شود. همچنین تساوی برابر بلژیک ده‌نفره نیز نیازمند نقد جدی در حوزه تاکتیکی است. با وجود این، روایت ارائه‌شده از سوی بیرانوند، به‌جای پرداختن به این کاستی‌ها، بر بزرگنمایی موفقیت‌ها تمرکز دارد. انتقاد او از مهدی مهدوی‌کیا، یکی از پرافتخارترین بازیکنان فوتبال ایران به‌دلیل

پشت پرده غیبت بازیکن دورگه تیم ملی در جام جهانی فاش شد

شاهکار معکوس اکرت!

اولیه نداشت؛ مهاجمی که نه در بازی‌های تدارکاتی به عنوان مهره ثابت استفاده شد و نه در سه مسابقه رسمی حتی رنگ زمین را دید تا یک سهمیه استراتژیک در فهرست نهایی عملاً بسوزد.

منتقدان با اشاره مستقیم به این بایکوت، یک سؤال کلیدی را مطرح می‌کنند: اگر قرار بود اکرت تا این حد دور از چرخه بازی باقی بماند، چرا این فرصت طلایی و تجربه حضور در اتمسفر رختکن جام جهانی در اختیار استعداد‌های آماده داخلی قرار نگرفت؟ بازیکنانی مانند الهیار صیادمنش، کسری طاهری، محمد جواد حسین نژاد، سعید سحرخیزان و پوریا شهرآبادی می‌توانستند با این سهمیه به سرمایه‌نسل آینده فوتبال ایران تبدیل شوند؛ به‌ویژه صیادمنش که در همان لیگ بلژیک عملکرد قابل دفاعی داشت و شناخت بیشتری از فضای تیم ملی نیز در اختیارش بود. این مقایسه بی‌پرده، روش و مهندسی کادر فنی در چیدمان فهرست ۳۰ نفره را به چالش جدی می‌کشد.

اما روایت‌های پس از جام جهانی از سوی اعضای کادر فنی و بازیکنان باتجربه، ابعاد پیچیده‌تری از این تصمیم را آشکار می‌کند. هومن افاضلی، مربی تیم ملی، صراحتاً اعلام کرد که اکرت به عنوان جانشین سردار آزمون در نظر گرفته شده بود و کادر فنی با تکیه بر تجربه اروپایی‌اش به سراغ او رفت، اما این بازیکن زمانی به اردو اضافه شد که به تازگی از بند مصدومیت رها شده بود و از نظر بدنی در شرایط مطلوبی قرار نداشت؛ موضوعی که

هومن افاضلی، مربی تیم ملی، صراحتاً اعلام کرد که اکرت به عنوان جانشین سردار آزمون در نظر گرفته شده بود و کادر فنی با تکیه بر تجربه اروپایی‌اش به سراغ او رفت اما این بازیکن زمانی به اردو اضافه شد که به تازگی از بند مصدومیت رها شده بود و از نظر بدنی در شرایط مطلوبی قرار نداشت

باعث شد قلعه‌نویی ریسک استفاده از او را نپذیرد. افاضلی حتی تلویحاً از این تصمیم اجبار تردید کرد و گفت اگر زمان به عقب بازگرد، شاید چنین انتخابی تکرار نشود. علیرضا بیرانوند نیز با تأیید این روایت پرده از جزئیات بیشتری برداشت و گفت اکرت در زمان آغاز فرآیندهای اداری در شرایط آمادگی قرار داشت، اما در جریان اردو چهار مصدومیتی ناگهانی شد؛ مصدومیتی عجیب که نه‌آنقدر زراقی نبود که امکان جایگزینی‌اش را در طبق قوانین فیفا فراهم شود و نه‌آنقدر خفیف که کادر فنی بتواند روی او حساب

باز کند. تلاش برای بازگرداندن او به شرایط مسابقه در دیدارهای دوستانه نیز نتیجه‌ای در بر نداشت تا سرمربی در مسابقات رسمی عملاً نام او را از چرخه بازی خط بزند. با وجود این توضیحات، بار مسئولیت از روی فدراسیون برداشته نمی‌شود. پرسش اصلی همچنان پابرجاست: آیا تست‌های پزشکی و پایش دقیق وضعیت جسمانی اکرت پیش از اعلام فهرست نهایی انجام شده بود یا خیر؟ اگر پاسخ منفی است، باید آن را مصداقی روشن از آماتوربسم مدیریتی دانست و اگر پاسخ مثبت است، این سؤال مطرح

عکس: فدراسیون فوتبال

می‌شود که چرا بازیکنی ناآماده جای مهره‌های آماده و سرحال را در فهرست اشغال کرده است. پرونده دنیس اکرت به آینده‌ای تمام‌نما از ضعف در فرآیندهای تصمیم‌گیری ساختار فنی تیم ملی تبدیل شده است؛ پروژه‌ای پرهزینه و پرهیاهو که ماه‌ها برای آن برنامه‌ریزی شد، اما در بزرگترین و پرنرین فوتبال جهان به یک تماشاگر صرف تقلیل یافت. سهمیه‌ای که می‌توانست سکوی پرتابی برای آینده باشد، در نهایت به یکی از بحث‌برانگیزترین تصمیمات تاکتیکی ایران در جام جهانی ۲۰۲۴ تبدیل شد.

و با برنامه‌ای چون ژاپن، کره جنوبی، ازبکستان پیشرو، استرالای فیزیکی و عربستان مجهز، شدت لغزنده و بی‌رحم است. فوتبال پایه در آسیا دیگر یک زنگ تفریح نیست، بلکه یک تشکیلات فوق حرفه‌ای است که کشورهای حوزه خلیج فارس و شرق آسیا سالانه میلیون‌ها دلار صرف آکادمی‌های آن می‌کنند. نخستین ایستگاه واقعی برای سنجش عیار تکنیکی و روحی این پروژه، بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ ناگویا خواهد بود؛ کارزاری فرساینده که با چراغ سبز حمایت قاطع وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک، قطب‌نمای اصلی و میان‌مدت امیدهاست. ناگویا مشخص خواهد کرد که آیا این تیم فرمول بقا در دیدارهای متوالی را آموخته‌است یا خیر. اگر فدراسیون فوتبال حمایت‌های خود را از این کادر قطع نکند، فیفادی‌ها را با بازی‌های بزرگ اروپایی و آفریقایی پر کند و بجای نگاه مقطعی و نتیجه‌گرایی کور، به معمار پایه‌ها فرصت جراحی و خطا کردن بدهد، این نسل تشنه، با انگیزه و بایکوت‌شده می‌تواند پس از نیم‌قرن، طلسم تاریخی مونترال را در هم شکسته و پی‌ریزی مدرن و پایداری برای آینده تیم ملی بزرگسالان انجام دهد تا فوتبال ایران بالاخره از کابوس پیرمرد‌ها بیدار شود.

یک نکته نگران‌کننده دیگر، واکنش بیرانوند به تکذیب یک نقل قول غیر واقعی منتسب به ژوزه مورینیو توسط عادل فردوسی‌پور است، او معتقد است انتشار این نقل قول به او روحیه داده و تکذیب آن باعث افت انگیزه‌اش شده است

عکس: فدراسیون فوتبال

مدیریتی و برخی کارشکنی‌های میزبان نیز در روند آماده‌سازی تأثیرگذار بوده است. اما این عوامل نمی‌تواند توجیهی برای نادیده گرفتن ضعف‌های فنی باشد. پذیرش همزمان مشکلات بیرونی و کاستی‌های درونی، لازمه اصلاح مسیر است. در نهایت، مسأله اصلی نه یک مصاحبه، بلکه نوع نگاهی است که در آن نتایج حداقلی به عنوان موفقیت بزرگ معرفی می‌شود و نقد فنی جای خود را به روایت‌های احساسی می‌دهد. فوتبال ایران امروز بیش از هر زمان دیگری به صداقت، پذیرش ضعف‌ها و پرهیز از بزرگنمایی نیاز دارد. در غیر این صورت، چنین رویکردی نه‌تنها به بهبود شرایط کمک نمی‌کند، بلکه فاصله میان تیم ملی و افکار عمومی را نیز افزایش خواهد داد.

روایت

فرصت پاسخ به منتقدان اسپانیایی در حساس‌ترین شب جام جهانی

مأموریت بزرگ امپابه

کلبیان امپابه در آستانه یکی از مهم‌ترین مسابقات دوران حرفه‌ای خود قرار گرفته است. دیدار نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ برابر اسپانیا، مسابقه‌ای که برای ستاره فرانسه تنها یک نبرد برای رسیدن به فینال نیست، بلکه فرصتی طلایی برای پایان دادن به موج انتقادهایی است که طی دو فصل اخیر در اسپانیا و به‌ویژه پیرامون دوران حضورش در رئال مادرید شکل گرفته است.

امپابه که با هشت گل یکی از بهترین گلزنان جام جهانی محسوب می‌شود، این روزها با پیراهن تیم ملی فرانسه همان بازیکنی است که همه از او انتظار دارند؛ مهاجمی مرکباً، رهبر خط حمله و ستاره‌ای که می‌تواند در هر لحظه سرنوشت یک مسابقه را تغییر دهد. اما شرایط او در رئال مادرید کاملاً متفاوت بوده و همین تقاد، اهمیت دوئل با اسپانیا را دوچندان کرده است.

درخشش فردی زیر سایه ناگامی رئال

انتقال آزاد امپابه از پاری‌سن‌ژرمن به رئال مادرید در تابستان ۲۰۲۴ یکی از بزرگ‌ترین نقل‌وانتقالات تاریخ فوتبال بود. انتظار می‌رفت او آغازگر دوره‌ای تازه از موفقیت‌های کوهستانی‌ها باشد، اما اتفاقات مطابق پیش‌بینی‌ها پیش نرفت.

اگرچه مهاجم فرانسوی در تنها ۱۰۳ مسابقه موفق به ثبت ۸۶ گل شد و از نظر آماری عملکردی درخشان داشت، اما رئال مادرید طی دو فصل حضور او نتوانست هیچ جام مهمی را به دست آورد. حذف از لیگ قهرمانان اروپا، عقب ماندن از پارسلونا در رقابت قهرمانی لالیگا و ناگامی‌های پیاپی باعث شد نگاه رسانه‌ها از آمار فردی عبور کند و امپابه به یکی از اصلی‌ترین اهداف انتقاد تبدیل شود.

فسار رسانه‌ای به‌ویژه در ماه‌های پایانی فصل به اوج رسید؛ زمانی که امپابه نیز به دلیل مصدومیت و اقت بدنی، بخش قابل توجهی از درخشش نیم‌فصل نخست خود را در دست داد و تنها چهار گل در هفته‌های پایانی فصل به ثمر رساند.

شعله‌ور شدن انتقادها

مشکلات امپابه تنها به مسائل فنی محدود نشد. گزارش‌هایی درباره درگیری لفظی او با یکی از اعضای کادر فنی رئال مادرید در تمرینات منتشر شد و سپس سفر او به ساردینیا در دوران مصدومیت، در حالی که هم‌تیمی‌هایش درگیر مسابقات حساس بودند، واکنش‌های گسترده‌ای را به همراه داشت.

حتی کمپین‌های اینترنتی علیه این ستاره فرانسوی شکل گرفت و برخی هواداران خواستار جدایی او از رئال شدند. اختلاف‌نظرهای رسانه‌ای درباره نحوه استفاده از امپابه و اظهارنظرهای متناقض میان او و اعضای کادر فنی نیز باعث شد رابطه ستاره فرانسوی با فضای پیرامون باشگاه بیش از گذشته متشنج شود. در نهایت، نزدیکان امپابه با انتشار بیانیه‌ای تأکید کردند بخش زیادی از انتقادها بر پایه برداشت‌های نادرست از روند درمان مصدومیت او شکل گرفته و تعهد این بازیکن به رئال مادرید هرگز کاهش نیافته است.

جام جهانی؛ فرصتی برای تولد دوباره

به مقابله‌ی تمام آن حاشیه‌ها، جام جهانی برای امپابه به صحنه‌ای ایده‌آل برای بازگشت تبدیل شده است. او در آمریکای دوباره بهترین نسخه خود را به نمایش گذاشته و تاکنون سه دبل مقابل سنکال، عراق و سوئد ثبت کرده است. گل پروری بخش برابر پاراگوئه از روی نقطه پناثلی و گل زیبایش مقابل مراکش نیز نقش مهمی در صعود فرانسه به نیمه‌نهایی داشته است. تنها مسابقه‌ای که امپابه موفق به گلزنی نشد، دیدار برابر نروژ بود. هرچند همان مسابقه نیز با دو پاس گل از سوی او همراه شد تا نشان دهد همچنان بهره تعیین‌کننده تیم دیده‌بدش است. این نمایش‌ها باعث شده او با هشت گل در کنار لیونل مسی در صدر جدول گلزنان جام قرار بگیرد و حتی به شکستن رکورد تاریخی گلزنی در ادوار جام جهانی نیز امیدوار باشد.

حمایت هم‌تیمی‌ها از کاپیتان

بازیکنان فرانسه نیز بارها از کاپیتان خود حمایت کرده‌اند. عثمان دمبله انتقادهای واردشده به امپابه را «بسیار ناعادلانه» توصیف کرد و معتقد است بسیاری تنها به دلیل شهرت فوق‌العاده او، کوچک‌ترین رفتارهایش را زیر ذره‌بین قرار می‌دهند. لوکاس هرناندز نیز بارها دارد امپابه با نمایش‌هایش در جام جهانی پاسخ همه منتقدان را خواهد داد؛ بازیکنی که به گفته او، زیر شدیدترین فشارهای رسانه‌ای همچنان توانسته رهبر واقعی تیم ملی فرانسه باقی بماند.

دوتلی فراتر از یک نیمه‌نهایی

حالا فرانسه باید مقابل اسپانیایی قرار بگیرد که دو سال قبل در نیمه‌نهایی یورو، رؤیای قهرمانی خروس‌ها را نابود کرد. برای امپابه این مسابقه علاوه بر انگیزه انتقام، فرصتی است تا مقابل کشوری بدرخشد که طی دو فصل اخیر بیشترین انتقادها را از او مطرح کرده است. اگر ستاره فرانسوی بتواند با درخشش برابر لاوخوا، فرانسه را به فینال جام جهانی برساند، نه‌تنها تیمش را یک گام به قهرمانی نزدیک خواهد کرد، بلکه شاید بهترین پاسخ ممکن را به منتقدان مادریدی بدهد؛ پاسخی که می‌تواند فصل تازه‌ای از دوران حرفه‌ای او را در رئال مادرید رقم بزند.

داستان سه‌شیرها در جام جهانی

سرمربی آلمانی، ستاره‌های بزرگ و ۶۰ سال حسرت

برتری تاکنون به موفقیت‌های ملی تبدیل نشده است.

لیگ برتر با ۱۵۴ بازیکن، بیشترین نماینده را در جام جهانی ۲۰۲۶ دارد و پس از آن لالیگای اسپانیا با ۹۴ بازیکن قرار گرفته است. در عین حال، حضور گسترده بازیکنان خارجی در لیگ برتر، چهره فوتبال انگلیس را تغییر داده و اکنون پنج بازیکن تیم ملی نیز در خارج از این کشور بازی می‌کنند.

با وجود این ظرفیت، تنها قهرمانی تیم ملی مردان انگلیس در یک تورنمنت بزرگ به جام جهانی ۱۹۶۶ و میزبانی همان رقابت‌ها برمی‌گردد. از آن زمان تاکنون، ۱۴ سرمربی نتوانسته‌اند آن افتخار را تکرار کنند؛ هرچند تیم ملی زنان انگلیس در سال‌های ۲۰۲۲ و ۲۰۲۵ قهرمان اروپا شده است.

انگلیس سال‌ها به تیمی مشهور بود که در ضربات پناثلی ناکام می‌شود؛ بین سال‌های ۱۹۹۰ تا

۲۰۱۲ شش بار در تورنمنت‌های بزرگ از این طریق حذف شد. حتی «نسل طلایی» فوتبال انگلیس با ستاره‌هایی مانند وین رونی، فرانک لمپارد و استیون جرارد نیز هرگز نتوانست از مرحله یک‌چهارم نهایی عبور کند و حتی

پیروز ۲۰۰۸ را از دست داد. ورق با حضور گرت ساوت‌گیت تا حدی برگشت، او پس از حذف

تحقیرآمیز مقابل ایسلند در یورو ۲۰۱۶ هدایت تیم را بر عهده گرفت و موفق شد انگلیس را به یک نیمه‌نهایی جام جهانی و دو فینال یورو برساند، اما هر بار در گام آخر ناکام ماند. آخرین شکست او نیز در فینال یورو ۲۰۲۴ مقابل اسپانیا رقم خورد و پس از آن از سمت خود کنار رفت.

اکنون با هدایت توماس توخل، امیدها بار دیگر زنده شده است؛ تبدیل جایی که کی‌ر استاممر، نخست‌وزیر بریتانیا، اعلام کرده در صورت قهرمانی انگلیس در جام جهانی، احتمال دارد یک روز تعطیلی ملی اعلام شود.

چرا انگلیس سرمربی آلمانی دارد؟

توماس توخل سومین مربی غیرانگلیسی تاریخ تیم ملی

انگلیس است؛ پیش از او، اسون‌گوران اریکسون سوئدی و فابیو کاپلو ایتالیایی روی نیمکت سه‌شیرها نشسته بودند. با وجود اینکه هیچ تیم ملی، چه در فوتبال مردان و چه زنان، تاکنون با سرمربی خارجی قهرمان جام جهانی نشده، اتحادیه فوتبال انگلیس اعتقاد داشت توخل بهترین گزینه موجود است. این مربی ۵۲ ساله آلمانی در سال ۲۰۲۱ جلسی را به قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا رساند و سابقه موفقش در فوتبال باشگاهی اروپا باعث شد یکی از معتبرترین مربیان حال حاضر جهان باشد.

البته انتخاب یک آلمانی برای هدایت انگلیس، به دلیل رقابت تاریخی دو کشور، تصمیمی متفاوت و بحث‌برانگیز بود. انگلیس در فینال جام جهانی ۱۹۶۶ آلمان غربی را شکست داد، اما پس از آن، آلمان چهار بار در تورنمنت‌های بزرگ انگلیس را از دور رقابت‌ها حذف کرد.

با این حال، مدیران فوتبال انگلیس این بار ترجیح دادند رقابت سنتی را کنار بگذارند و هدایت تیم را به فردی بسپارند

که از نظر فنی، او را بهترین گزینه می‌دانستند.

ستاره‌های انگلیس چه کسانی هستند؟

هری کین با ۶ گل، یکی از مدعیان کسب کفش طلای جام جهانی ۲۰۲۶ است. مهاجم ۳۲ ساله بایرن مونیخ فصل گذشته با ۳۶ گل، بهترین گلزن فوتبال باشگاهی اروپا شد و پنج گل از شش گلش در این جام، نقش مستقیم در پیروزی‌های انگلیس داشته است.

در کنار او، جود بلینگام به مهره کلیدی سه‌شیرها تبدیل شده است و از نیز با درخشش مقابل نروژ تعداد گل‌هایش را به عدد ۶ رساند. هافبک رئال مادرید که در ۱۷ سالگی اولین بازی ملی خود را انجام داد، اکنون در ۲۳ سالگی چهارمین تورنمنت بزرگش با انگلیس را تجربه می‌کند.

بلینگام پیش از این با گل دقیقه ۹۵ مقابل اسلواکی در یورو ۲۰۲۴، انگلیس را از حذف نجات داده بود و حالا نیز یکی از تأثیرگذارترین بازیکنان تیم توخل محسوب می‌شود. همکاری او و کین، یکی از خطرناک‌ترین زوج‌های هجومی این

جام جهانی را شکل داده و هر خط دفاعی را به دردسر انداخته است.

دیگر چه بازیکنانی را باید زیر نظر داشت؟

چرند پیکفورد یکی از قهرمانان پیروزی برابر نروژ بود و با سه واکنش فوق‌العاده، نقش مهمی در صعود انگلیس ایفا کرد. دروازه‌بان ۳۲ ساله اورتون که ششمین تورنمنت بزرگ متوالی خود را تجربه می‌کند، با ۸۹ بازی ملی، دومین دروازه‌بان باسابقه تاریخ تیم ملی انگلیس است.

الیوت اندرسون نیز یکی از ستاره‌های نوظهور این جام بوده است. این هافبک ۲۳ ساله در جریان مسابقات با انتقالی ۱۱۶ میلیون پوندی از ناتینگهام فارست به منچسترسیتی رفت؛ انتقالی که پس از نمایش‌های درخشان او در میانه میدان انگلیس چندان هم غافلگیرکننده نبود. دن برن، مدافع ۲۰۱ سانتی‌متری نیوکاسل هم، با وجود اینکه دقایق زیادی را برای بازی به دست نیاورده است با نمایش فوق‌العاده‌ای که از خودش به جا گذاشته است به یکی از چهره‌های محبوب هواداران تبدیل شد.

عکس: Getty Images

در کنار بازیکنان، نقش آنتونی باری، دستیار توماس توخل، نیز بسیار پررنگ بوده است. توخل از او بابت تغییر تاکتیکی موفق مقابل جمهوری دموکراتیک کنگو تمجید کرد؛ تصمیمی که با عقب کشیدن دکلان راس به خط دفاع، زمینه‌ساز بازگشت انگلیس و پیروزی ۲ بر یک شد. مصاحبه‌های تلویزیونی باری در بین دو نیمه نیز توجه زیادی را در انگلیس جلب کرده است.

آیا انگلیس می‌تواند به ۶۰ سال انتظار پایان دهد؟

مسیر قهرمانی انگلیس ساده نیست. سه‌شیرها حالا پس از شکست دادن نروژ باید در نیمه‌نهایی با آرژانتین لیونل مسی روبه‌رو شوند و در صورت صعود، در فینال برابر یکی از دو غول فوتبال جهان، فرانسه یا اسپانیا، قرار بگیرند. کیفیت بالایی توخل، آمادگی ستاره‌های کلیدی و اتحاد کم‌نظیر تیم باعث شده بسیاری معتقد باشند انگلیس از هر زمان دیگری پس از قهرمانی سال ۱۹۶۶، به فتح دوباره جام جهانی نزدیک‌تر است.

وقتی اختلاف، نقطه قوت می‌شود

جنگ لفظی توخل و بلینگام به نفع انگلیس!

حاشیه

رابطه جود بلینگام و توماس توخل در ماه‌های اخیر به یکی از سوزنده‌های داغ فوتبال انگلیس تبدیل شده است؛ رابطه‌ای که از بیرون پر از کنایه، اختلاف‌نظر و پاسخ‌های تند به نظر می‌رسد، اما در عمل تاکنون به سود سه‌شیرها تمام شده است. حالا در آستانه نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ برابر آرژانتین، این همکاری عجیب در بزرگترین آزمون خود قرار می‌گیرد.

همه چیز پس از پیروزی ۲ بر یک انگلیس مقابل نروژ دوباره خبرساز شد. توخل با وجود صعود تیمش، از کیفیت بازی بازیکنانش ابراز نارضایتی کرد؛ اظهارنظری که با واکنش کوتاه اما جنجالی بلینگام همراه شد. ستاره رئال مادرید در پاسخ به خبرنگاری که نظر او را درباره انتقادهای سرمرربی پرسید، تنها یک کلمه گفت: «حالا هرچی!»

همین پاسخ کافی بود تا رسانه‌ها بار دیگر از اختلاف میان مهم‌ترین ستاره تیم و سرمربی آلمانی بنویسند. اما واقعیت شاید پیچیده‌تر از آن چیزی باشد که در ظاهر دیده می‌شود.

به چالش کشیدن ستاره‌ها

توخل از زمان حضور روی نیمکت انگلیس تلاش کرده بلینگام را نه به عنوان یک فوق‌ستاره، بلکه به عنوان عضوی از یک تیم معرفی کند. او بارها تأکید کرده موفقیت بلینگام نتیجه تعهد به کار گروهی است و حتی در نشست‌های خبری، هنگام تمجید از این هافبک، بلافاصله از بازیکنان دیگری مانند مورگان راجرز نیز صحبت می‌کند. این رویکرد باعث شده بسیاری تصور کنند سرمربی انگلیس عمداً با ایجاد فشار روانی، می‌خواهد انگیزه بیشتری در ستاره ۲۳ ساله تیمش ایجاد کند؛ تاکتیک‌ای تاکنون جواب داده است.

پاسخ بلینگام: فقط در زمین

بلینگام نیز بهترین واکنش ممکن را نشان داده است؛ نه با مصاحبه‌های جنجالی، بلکه با عملکرد فوق‌العاده در زمین مسابقه. او تاکنون شش گل در جام جهانی به ثمر رسانده و در دو دیدار متوالی مرحله حذفی دبل کرده است؛ آزاری که تنها پله در جام جهانی ۱۹۵۸ در سن پائین‌تر موفق به ثبت آن شده بود. در مجموع، بلینگام روی هفت گل از ۱۱ گل انگلیس در این جام تأثیر مستقیم داشته و بدون تردید مهم‌ترین مهره سه‌شیرها در مسیر رسیدن به نیمه‌نهایی بوده است.

شاهرخی بیان داشت: «فوتبال براساس واقعیت‌هاست و این واقعیت‌ها یعنی بازی تدارکاتی، اردوها و مسائل دیگری که باعث بالا رفتن آمادگی تیم

ایران ورزشی

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیات مدیره: صادق حسین جابری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول : علی متقیان
- سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جوادی
- تلفن: ۱۴۰۵۵۴۱۱۳۰ • شماره: ۸۴۷۱۱۷۳۰
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سازمان آگهی ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۵۱۴۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳۰
- امور مشترکین: ۸۸۷۴۶۸۵۰ - ۸۸۷۲۱۹۵۴ -
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۸۸۸-۱۵۸۷۵

مدافع اسپانیا: از حذف رونالدو ناراحت شدم

تصمیم‌های دوران حرفه‌ای خود دانست. لاپورت گفت با وجود انتقادهای فراوان، هرگز از این تصمیم پشیمان نشده و امروز احساس می‌کند بهترین انتخاب ممکن را انجام داده است. این مدافع ۳۲ ساله معتقد است حواشی پیرامون پرونده تغییر ملیتش بیش از اندازه بزرگ شد و بازیکنان زیادی پیش از او چنین مسیری را طی کرده‌اند.

چهره‌های فوتبال جهان بوده و طبیعی است که پایان حضور او در جام جهانی برای بسیاری از فوتبال‌دوستان ناراحت‌کننده باشد. با این حال، لاپورت تأکید کرد پس از پایان آن مسابقه، بازیکنان اسپانیا تمام تمرکز خود را روی مسیر خودشان در این رقابت‌ها گذاشتند. او همچنین درباره تصمیم جنجالی اش برای تغییر تیم ملی از فرانسه به اسپانیا صحبت کرد و این انتخاب را یکی از سخت‌ترین

آمریک لاپورت مدافع تیم ملی اسپانیا، از ناراحتی خود بابت حذف پرتغال و پایان احتمالی مسیر کریستیانو رونالدو در جام جهانی صحبت کرد. لاپورت که سابقه‌همبازی بودن با رونالدو در النصر عربستان را دارد، تأکید کرد که این ستاره پرتغالی جایگاهی ویژه در تاریخ فوتبال دارد و دیدن حذف او از این رقابت‌ها برایش اتفاقی تلخ بوده است. مدافع اسپانیا گفت رونالدو سال‌ها یکی از مهم‌ترین

انگلیس از آرژانتین سبقت گرفت، فرانسه همچنان در اوج

چهار شگفت‌انگیز

از سد بلژیک سرسخت عبور کند. این بار میکِل مِرینو که از روی نیمکت وارد زمین شد، نقش ناچ را ایفا کرد و گل پیروزی را به ثمر رساند. اما شاید جذاب‌ترین بخش این تیم، اعتماد به نفس لامين یامال جوان باشد که پیش از تقابل حساس با فرانسه در نیمه‌نهایی، با صراحت اعلام کرد: «اگر کسی باید برسد، فرانسه است؛ ما آنها را به یورو حذف کردیم.» این سخن، نوید یک نبرد روانی جذاب در آستانه بزرگ‌ترین دیدار جام را می‌دهد.

انگلیس و بلینگام: طلسم شکنی با دو گل در شب کند سه‌شیرها

انگلیس اگرچه نمایش چشم‌نوازی برابر نروژ ارائه نداد، اما جود بلینگام با دو گل سرنوشت‌ساز، تیم توماس توخل را به نیمه‌نهایی رساند. با این حال، کارشناسان معتقدند که توخل باید جایگاه بلینگام را به هافبک‌نهادیمی نزدیک‌تر به هری کین تغییر دهد تا سه‌شیرها در فاز حمله پربازده‌تر عمل کنند. نروژ که عملاً تمام امیدش به ارلینگ هالند بسته شده بود، در این مسابقه از جریان بازی خارج و حتی هالند در وقت‌های اضافه تعویض شد تا وابستگی بیش از حد این تیم به ستاره منچستر سیتی به‌وضوح به نمایش درآید.

گزارش یک

ایمان گودرزی

خبرنگار

با نزدیک شدن به ایستگاه نیمه‌نهایی جام جهانی ۲۰۲۶، رقابت‌ها به اوج رسیده و رسانه‌های معتبر ورزشی آخرین به‌روزرسانی از زنجیر قدرت تیم‌های باقی‌مانده را منتشر کرده‌اند. در این رده‌بندی که نگاه کارشناسان را به خود جلب کرده، فرانسه با اقتدار جایگاه نخست را حفظ کرده، اما حساس‌ترین تغییر، سبقت گرفتن سه‌شیرهای انگلیس از آرژانتین قهرمان جهان است. نمایش نه‌چندان درخشان اما نتیجه‌گرای انگلیس مقابل نروژ، در کنار عملکرد پراسترس آرژانتین برابر سوئیس، باعث شد تا دو تیم جای خود را در این جدول عوض کنند. در سوی دیگر، صعود خیره‌کننده بلژیک و سقوط آزاد مراکش، از دیگر نکات قابل تأمل این زنجیرنگ است؛ جایی که هر تیم با توجه به عملکردش در مرحله حذفی، جایگاه جدیدی به دست آورده است.

فرانسه: اتکا به ستاره‌ها در شب خاموشی مراکش

تیم دیدیده دشان باز هم ثابت کرد که برای قهرمانی نیازی به ارائه بازی‌های تماشاکار نیست؛ بلکه تکیه بر کیفیت فردی ستاره‌هایش کافی است. مراکش اگرچه تا یک ساعت موفق شد خط حمله فرانسه را مهار کند، اما نفوذ بی‌مثال کیلیان امباپه و حرکات هوشمندانه عثمان دمبله، سرانجام قفل دفاع چندلایی حریف را گشود. فرانسه با وجود اینکه مالکیت توپ بالایی نداشت، اما در لحظات حساس، با قدرت تمام ظاهر شد و همچنان به عنوان خطرناک‌ترین تیم تورنمنت شناخته می‌شود.

اسپانیا: ناچی از روی نیمکت و وارثان تیکی‌تاکا

اسپانیا نیز مانند همیشه، با حفظ فلسفه مالکانه و پاسکاری‌های کوتاه، موفق شد

جام جهانی ۶۴ تیمی به طور جدی بررسی می‌شود

کاسبی جدید اینفانتینو!

سپتامبر ۲۰۲۵ از سوی تعدادی از مدیران ارشد فوتبال

آمریکای جنوبی به فیفا ارائه شد. اینفانتینو در گفت‌وگو با رسانه سوئیس «بلوین» گفت: «این موضوع قطعاً پس از جام جهانی در کمیته‌های مربوطه بررسی و درباره آن بحث خواهد شد.»

رئیس فیفا با دفاع از این ایده افزود: «هر کشوری باید رویای حضور در جام جهانی را داشته باشد. کیفیت تیم‌ها در سراسر جهان هر روز در حال افزایش است و اگر کشورهای کوچک‌تر فرصت حضور در این رقابت‌ها را نداشته باشند، انگیزه خود را برای پیشرفت از دست می‌دهند.»

او همچنین افزایش تعداد تیم‌ها به ۴۸ در جام جهانی ۲۰۲۶ را «صدرصد موفقیت‌آمیز» توصیف کرد؛ هرچند این تغییر با انتقاد برخی مربیان از جمله کارلوس کی‌روش، سرمربی غنا، روبه‌رو شده است. کی‌روش معتقد بود این تصمیم ارزش رقابت‌های مسابقات بین سال‌های ۱۹۹۸ تا ۲۰۲۲ شد. با این حال، پیشنهاد افزایش دوباره تعداد تیم‌ها مطرح شده است.

جام جهانی ۲۰۳۰ به مناسبت صدمین سال برگزاری این رقابت‌ها، در شش کشور و سه قاره برگزار خواهد شد. اروگوئه، آرژانتین و پاراگوئه هر کدام میزبان یک مسابقه افتتاحیه خواهند بود و سایر دیدارها میان مراکش، پرتغال و اسپانیا تقسیم می‌شود.

«عادی و روزمره» تبدیل کرده است.

بلژیک و سوئیس: حسرت در آستانه شگفتی‌سازی

بلژیک با وجود باخت برابر اسپانیا، نمایشی فوق‌العاده ارائه داد و ثابت کرد فاصله چندانی با مدعیان ندارد. ژرمنی دوکو و کوین دی‌بروینه هالند داتمی برای حریف ایجاد کردند، اما اشتباه فاحش سنه لامنس، جانشین تیبو کورتوا، روی یک شوت از راه دور، همه‌چیز را تغییر داد. این دروازه‌بان که از پایان فصل باشگاهی هیچ بازی رسمی انجام نداده بود، توپ برگشتی را به کام میکِل مِرینو انداخت تا اسپانیا به پیروزی برسد. از سوی دیگر، سوئیس با نمایشی هوشمندانه و پرس منظم، آرژانتین را به ستوه آورد اما کارت قرمز بحث‌برانگیز امبولو به دلیل شیه‌سازی، آنها را از شانس تاریخی محروم کرد.

قهرمان جهان اگرچه صعود کرد، اما بار دیگر نمایشی

پراسترس داشت.

مسی این بار گل

نزد و این خولیان

آلوارس بود که

با یک گل دیدنی

طلسم بازی را

شکست

یکی از دلایل اصلی حمایت کشورهای آمریکای جنوبی از این طرح، محدودیت‌های میزبانی فیفاست. با توجه به اینکه جام جهانی ۲۰۳۰ به صورت مشترک میان اسپانیا، پرتغال، مراکش، اروگوئه، آرژانتین و پاراگوئه برگزار می‌شود، آمریکای جنوبی طبق قوانین فعلی تا دست‌کم سال ۲۰۴۲ نمی‌تواند دوباره میزبان این رقابت‌ها باشد زیرا هر قاره تنها هر سه دوره یک‌بار اجازه میزبانی دارد.

در نتیجه، آمریکای جنوبی طی بازای ۶۴ ساله فقط یک‌بار، یعنی در جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل، میزبان اصلی این مسابقات بوده است.

حامیان طرح ۶۴ تیمی معتقدند افزایش تعداد تیم‌ها می‌تواند سهم کشورهای آمریکای جنوبی در میزبانی جام جهانی ۲۰۳۰ را نیز بیشتر کند؛ به‌طوری‌که اروگوئه، آرژانتین و پاراگوئه به جای میزبانی تنها یک مسابقه، بتوانند میزبان یک گروه کامل از رقابت‌ها باشند.

چه کسانی با جام جهانی ۶۴ تیمی مخالف هستند؟

منتقدان معتقدند افزایش تعداد تیم‌های جام جهانی به ۶۴ تیم، ارزش رقابت‌های مقدماتی را کاهش می‌دهد. با این فرصت، بیش از یک چهارم از ۲۱۰ تیم ملی عضو فیفا به مرحله نهایی راه پیدا می‌کنند و بسیاری از مسابقات انتخابی عملاً اهمیت خود را از دست خواهند داد.

این نگرانی به ویژه در آمریکای جنوبی پررنگ است؛

جایی که از ۱۰ تیم عضو کونمبول، در فرمت ۴۸ تیمی فعلی، شش تیم مستقیماً به جام جهانی صعود می‌کنند و یک سهمیه دیگر نیز از طریق پلی‌آف در دسترس است.

از جمله مخالفان سرشناس این طرح، الکساندر چفرین، رئیس یوفا است که در آوریل امسال این پیشنهاد را «ایده‌ای بد» توصیف کرد و هشدار داد افزایش تیم‌ها، هم به کیفیت خود جام جهانی لطمه می‌زند و هم رقابت‌های مقدماتی اروپا را بی‌ارزش می‌کند.

ویکتور مونتایلیانی، رئیس کنفدراسیون فوتبال آمریکای شمالی، مرکزی و کارائیب (کونکاکاف) نیز این دیدگاه همسو است و تأکید کرده که برگزاری جام جهانی ۶۴ تیمی «ایده خوبی نیست».

عکس نوشت

کریستیانو رونالدو که پس از حذف پرتغال از جام جهانی ۲۰۲۶ باچشماتی اشکبار زمین مسابقه را ترک کرده بود، حالا نخستین تصویری پس از پایان این تورنمنت را منتشر کرده است. فوق‌ستاره پرتغالی در آخرین حضور عمومی خود، همراه با دوستانش در یک زمین پدل دیده شد و لحظاتی صمیمی را دور از هیاهوی فوتبال سپری کرد. رونالدو پس از پایان جام جهانی، به به جای حضور در برنامه‌های رسانه‌ای، ترجیح داد مدتی را به استراحت و ریکاوری اختصاص دهد و حضورش در زمین پدل، نشانه‌ای از آغاز این دوران است.

2

لیونل اسکاِلونی، سرمربی تیم ملی آرژانتین، با تمجید از لیونل مسی، از خاطرات نخستین حضور این فوق‌ستاره در اردوی آلی‌سلستس تأثیر بی‌نظیر او بر تیم ملی سخن گفت. اسکاِلونی با اشاره به جام جهانی ۲۰۰۶ گفت: «آن زمان لئو فقط ۱۸ سال داشت. در اردوی تیم مشغول بازی با پلی‌استیشن بود؛ آرام، خجالتی و با چهره کودکانه، اما استعدادی که از همان روزها مشخص بود از سیاره‌ای دیگر آمده است. همه می‌دانستیم کاری که مسی با توپ انجام می‌دهد عادی نیست. هر لمس توپش بیشتر از هزار کلمه حرف داشت و با وجود کم‌حرف بودن، همه ناخودآگاه دنبالش می‌رفتند.»

3

یوهان مانزامبی، بازیکن تیم ملی سوئیس، با وجود حذف از جام جهانی و مصدومیتی که او را از میدان دور نگه داشت، ورزشگاه را با لبخندی بزرگ ترک کرد چرا که پیراهن لیونل مسی را از اسطوره خود هدیه گرفته بود. آرژانتین با برد مقابل سوئیس باید در نیمه‌نهایی به مصاف انگلیس برود و در سمت دیگر برنده بازی اسپانیا-فرانسه پای دیگر فینال را مشخص خواهند کرد.

